

Visualiseringsprocessen för att växa in i det förenade tillståndet

Välkomna! Ni är alla välsignade, mina käraste vänner. Detta föredraget är ytterligare ett steg för att hjälpa er på ett mycket specifikt sätt. I växandets och expansionens process måste den individualiserade personligheten alltid utvecklas mot nya medvetande- och upplevelsetillstånd. Varje steg fördjupas i sin omfattning och frigör ny skaparsubstans som man kan skapa efterlängtade livsupplevelser och världar med. På detta sätt blir mer av universums överflöd tillgängligt för individen.

Ni vet alla att visualisering är helt nödvändigt för det skapande och återskapande arbete som ni gör i er meditation. Om ni inte kan visualisera tillståndet som ni växer in i, är det knappast möjligt att uppnå det. Det är emellertid mycket svårt att visualisera ett nytt tillstånd att växa in i såvida det inte finns något slags exempel. En modell som tillhandahålls av en person som redan har uppnått det önskade tillståndet är därför mycket viktig för att inpräglade den rätta uppfattningen i sinnet. Denna karta eller skiss är det första steget; den utgör idén som senare materialiseras. Utan någon idé är en materialisering omöjlig.

Inställningar, sätt att vara och beteendemönster har en särskild makt att påverka oss; vi kan nästan säga att de är smittsamma. Detta gäller för både positiva och negativa inställningar och beteendemönster. Även känslor och de tillstånd de skapar kan vara smittsamma. Det är känt att vissa människors åsikter kan påverka andra tillräckligt mycket för att få dem att anamma samma åsikter. Hela denna påverkansprocess genom förebilder leder till efterbildning, efterliknande och identifikation. Allt detta kan finnas på en helt medveten, avsiktlig nivå eller på mycket subtila, undermedvetna och ofrivilliga nivåer, beroende på vilka gestalter man väljer att identifiera sig med, att anamma från eller efterlikna som modeller för ett nytt tillstånd att växa in i.

Ju friare själen är och ju mindre belastad av förvrängningar, missuppfattningar, negativitet och destruktiva impulser, desto mer tillförlitliga blir dess val. Detta gäller både det medvetna och omedvetna valet av gestalter som vi vill identifiera oss med och även för de särskilda egenskaper som vi bestämmer oss för att efterlikna eller förkasta. Förmågan att göra sådana val på ett bra sätt beror på hur rent väljarens redan uppnådda medvetandetillstånd är. Som alltid är alltså början svårast. Ens egna förvrängningar kan i detta fall leda till att man väljer falska hjältar och samtidigt göra en helt blind för verkliga önskvärda aspekter hos en möjlig förebild, på grund av att

begreppen saknas. Endast lite i taget kan en person skapa sig de lämpliga begreppen för att kunna känna igen de önskvärda egenskaperna som sedan kan användas som ytterligare vägvisare.

Individuella personligheter väljer sina föräldrar och sin omgivning på grundval av denna princip under det att de färdas från den ena inkarnationen till nästa. De lämpliga förebilderna tänds en gnista av igenkännande i de sökandes sinne. Detta skapar då ett livfullt energifält vars skaparmakt formar själssubstansen hos sökarna som till slut har identifierat de sanna exemplen. När detta görs på ett sanningsenligt och kreativt sätt, innebär detta aldrig att man falskt efterhärmar eller ger upp sin egen unikheter. Tvärtom: de efterliknade sätten att vara, egenskaper och inställningar anpassas till det unika hos sökaren som införlivar dessa universella aspekter i sitt eget självuttryck. Man förblir helt sann mot sig själv när man efterliknar någon på ett verkligt och kreativt sätt. Endast negativa inställningar i jaget kan leda till en negativ identifikation med negativa förebilder och därmed till självbedrägeri.

Alla föräldrar utgör modellgestalter för sina barn. När en förälder, eller föräldrarnas särskilda egenskaper och inställningar, starkt avvisas, indikerar detta att en avsiktlig negativ identifikation ägde rum – ett efterhärmande som jaget nu blint slåss mot på grund av att det verkliga problemet ännu inte har identifierats.

I den grad som föräldrarna och barnet är friska och renade själar, identifierar sig barnet med deras positiva aspekter. Barnet kommer att känna igen vilka egenskaper hos föräldern, och senare hos andra auktoriteter, som ska användas för sin livsplan och vilka egenskaper som ska avvisas. Barnet kan göra detta endast i den grad som det är mottagligt genom sin egen kraft att veta sanningen.

Negativ identifikation leder till skapandet av ”bilder”. Vi använder termen ”bilder” i detta arbete för att definiera missuppfattningar och generaliseringar som formar mycket begränsade och fixerade slutna system. En medveten och/eller omedveten identifikation som formar en inre bild, skapar alltid en begränsad syn som stänger ute synen av tillgängliga alternativ. Denna felaktiga syn utesluter så många viktiga faktorer. De få som ses är därför så tagna ur sitt sammanhang att ens varseblivning av livet och därmed ens reaktion på det är orealistiska.

Positiv identifikation kan aldrig leda till en bild. Den leder i stället till visualisering, som är ett flexibelt, realistiskt, vidöppet system med många alternativa sätt från vilka medvetande och kreativa handlingar kan spridas. Det är mycket viktigt för er att tänka på detta och verkligen förstå det jag säger här. På den andliga vägen kommer ni till en punkt när ni måste veta att ni behöver en positiv identifikation, med en realistisk, öppen och befriande modell. Ni behöver känna igen yttre förebilder. Om ni ännu inte kan det, behöver ni först skapa en inre uppfattning så att ni både kan

visualisera i det inre och identifiera förebilder i det yttre. Senare kommer ni själva att bli sådana förebilder för att inspirera andra på sin väg när de är redo att se sanningen och uppfatta sig själva i överensstämmelse med sina inneboende möjligheter. En sann förebild inspirerar dig till att visualisera liknande egenskaper och inställningar slumrande i ditt djupare jag och som då kan bringas till sitt fulla uttryck.

Jag nämnde tidigare att blockeringarna och dimmorna skapade av illusioner och förvrängningar, gör dig blind för sanna förebilder eller åtminstone för vissa av deras egenskaper. De gör dig blind på grund av att din uppfattning om vad som verkligen finns hos dessa exempel antingen fortfarande är frånvarande eller så missuppfattad att din tolkning av vad du ser kan vara helt felaktig. En sanningsenlig förnimmelse av förebilder kan endast finnas när du redan är relativt fri, öppen och medveten om dig själv; då kommer plötsligt något att klicka inom dig. En spontan, nästan automatisk, organisk önskan om att utvecklas i samma riktning som ditt exempel poppar upp inom dig. Du kommer inte att efterbilda något som är främmande för din natur. Grundläggande universella egenskaper existerar och uttrycks på olika sätt av varje unik individ; du efterliknar alltså inte för att göra en exakt kopia av en egenskap, utan anpassar den snarare till din unika individualitet. Någonstans under din väg har du vunnit tillräcklig inre medvetenhet för att ha en undermedveten förståelse av vad som är värt att efterlikna. Du kommer att vara vaken för det och använda den visionen för att fullgöra dig själv.

Som med varje utvecklingsområde finns det även här vissa ordningsföljder och växlingar i enlighet med andliga lagar. Där det finns blockeringar, och förebilder är därför frånvarande eller oidentifierade, behöver psyket lära sig hur man väljer realistiska, positiva gestalter som vägvisare. Du behöver uppmärksamma denna nödvändighet och i ditt inre föreställa dig hur en förenad, harmonisk, integrerad person, som uttrycker kontakt och förenande med det gudomliga jaget, är. När en sådan uppfattning finns, kan en inre visualisering börja, vilket då kommer att göra dig i stånd att möta och känna igen de yttre gestalterna som kan hjälpa, påverka och inspirera dig ytterligare för att fullt ut bli ditt bästa jag.

I detta föredrag skulle jag vilja ge er några klara råd och förslag och inledande tankar om vad ni ska titta efter, tona in er på och vara beredda att uppfatta som era egna ännu slumrande möjligheter. Jag ska måla upp en bild av hur det är, i det inre såväl som i det yttre, att komma till den punkt där personligheten verkligen förenas med det inre gudomliga jaget, med dess outtömliga rikedom som är varje människas inre kärna: ens självaste väsens centrum. Detta föredrag är endast en skiss som beskriver vissa mycket grundläggande betingelser och uttryck som tryggt kan generaliseras och tillämpas på alla av er som har uppnått det tillstånd där ert gudomliga jag kontinuerligt uttrycks och förverkligas. Jag ska försöka ge er en uppfattning och en

vision så att ni kan börja se med nya ögon och kanske uppfatta i andra vad ni tidigare hade varit blinda för.

När individer kommer till det stadium där de avsiktligt och medvetet väljer att förbinda sig till Guds vilja och verklighet, då har grunden lagts för att vissa avgörande förändringar ska ske i deras inre och yttre liv. Detta innebär att vara hängiven allmedvetandet som lever i varje varelse. Det kan benämnas med vilket namn man än väljer: Gud, det universella medvetandet, det verkliga jaget, det inre jaget – vilket namn man nu ger detta som transcenderar det lilla egot. När man fullt ut har förbundet sig på detta helhjärtade sätt, då börjar vissa saker att hända i ens liv. Detta tillstånd uppnås uppenbarligen inte genom att passera en skarpt definierad gräns, utan genom en gradvis process. Innan jag beskriver den här processen, vill jag säga att ni inte får vilseledas av det faktum att man medvetet kan ha förbundet sig på detta sätt och ändå inte se att någon stor inre eller yttre förändring äger rum i ens liv.

Vissa av er kan vara mycket hängivna Gud på en medveten nivå, men ni kanske inte alls inser att det finns andra nivåer inom er där detta inte är fallet. Ni kanske finner det mycket enkelt att enbart på en medveten nivå tro att denna hängivenhet är vad ni önskar. Medvetet kan du vara full av god vilja och verkligen mena det. Men om du inte har börjat uppleva de motstridiga nivåerna inom dig där du inte önskar detta, eller där du bara önskar det på dina egna egovillkor som motverkar själva syftet med akten att överlämna sig själv, kommer du att vilja dra dig undan. Om du inte bekräftar din motsträvighet, rädsla, egenvilja och ditt högmod, kommer din medvetna hängivenhet alltid att vara blockerad. Om du inte erkänner egots motsatta nivå dold bakom din goda vilja, kanske du inte ens förstår varför vissa resultat fortfarande saknas trots din medvetna hängivenhet till sanningen, Gud och kärleken. Denna medvetenhet är ytterst viktig och arbetet på denna väg tar itu med den på ett mycket intensivt sätt för att hjälpa er att undvika ett av de mest lömska hindren: självbedrägeri.

Vi söker efter och tar fram den negativa delen av jaget som säger ”Jag vill inte”. Ni tillägnar er modet, ödmjukheten och ärligheten att blottlägga den här delen – delen som till och med säger ”Jag vill streta emot. Jag vill vara trotsig. Jag vill ha allting på mitt sätt, annars!”. Först när de hemliga vråna i din psykiska substans uppdragar och blottlägger dessa områden kan du börja – ofta med en hel del kämpande – att förändra denna mycket negativa nivå, denna mörkare del av personligheten. När denna del förblir dold, är du delad och förstår inte varför du inte kommer vidare med dina positiva strävanden.

Sedan kommer en punkt när du har vunnit den här särskilda striden. I detta stadium kan du helhjärtat omfamna och lita på överlämnandet till det gudomliga medvetandet. Men detta sker återigen inte i ett svep. I början måste detta överlämnande kämpas för varje gång. Du behöver

självdisciplin för att påminna dig själv. Även om motståndet är borta, är det yttre jaget fortfarande betingat att fungera på det gamla sättet och arbetar sig automatiskt fram på sinnets högsta nivå. I detta stadium behöver du förvärva ett nytt vanemönster. Detta tar tid. Kanske kommer du, när du är i verklig knipa, i ett kristillstånd, att komma ihåg att släppa taget och tillåta Gud. Men i det vanliga livet, i dina vardagliga bestyr, faller det dig ännu inte in. Du kanske kan göra det där du är relativt fri, men du finner fortfarande din gamla envishet, misstro och glömska där problemen kvarstår. Endast lite i taget uppnår du tillståndet där en ny vana har inrättats, där akten att överlämna sig till alltet förverkligas, där det manifesteras och där det genomsyrar alla dina tankar och varseblivningar, dina beslut och handlingar, dina känslor och reaktioner. Vi ska återkomma till detta.

Låt mig först tala om relationen mellan det inre och yttre livet. Det finns en hel del förvirring hos människor kring detta ämne. Det finns de som hävdar att endast det inre livet är viktigt. De förhindrar den oundvikliga rörelsen från det inre till det yttre livet då de inte ser begränsningen och det faktiskt oriktiga i den här idén. Om förenandet och den gudomliga processen verkligen befinner sig i rörelse, måste det inre innehållet uttrycka sig i yttre form. Det yttre livet måste kort sagt spegla det inre livet i varje möjligt hänseende. Men om ditt medvetande bortser från den här sanningen, eller till och med starkt omfamnar den motsatta övertygelsen om att det yttre inte spelar någon roll, då förhindras hela processens flöde. Om detta sker, kan desto mer strålande energirik materia inte uttrycka sig på den grövre materiens nivåer och därmed förfina den. Ni kanske minns att jag i ett av de senare föredragen beskrev hur skapelsen försöker fylla tomrummet. Varje människa hjälper till i den här uppgiften att förfina den grövre materien genom att bringa den inre andliga verkligheten till yttre uttryck.

Den felaktiga föreställningen om att den yttre nivån inte spelar någon roll, stänger in den inre andliga sanningen och skönheten bakom en mur och separerar den från den materiella verkligheten. Individerna med denna felaktiga föreställning börjar se en dikotomi mellan dessa båda som i verkligheten är ett. Många rörelser och andliga tankeskolor predikar askes och förnekelse av det yttre livet under skenet av att detta främjar det inre andliga livet. Denna förvrängning är en reaktion på den lika förvrängda motsatta ytterligheten, vars hållning hävdar att den yttre formen är viktigare än det inre innehållet och kanske till och med förnekar att en inre verklighet eller ett inre innehåll alls existerar. Den hävdar i stället att det bara är den yttre formen som betyder något. Ett verkligt inre växande måste så småningom också manifestera sig i det yttre, dock inte nödvändigtvis med den hastighet som angetts av den utåt orienterade personen, som misstar sig i sitt omdöme när han eller hon förväntar sig en omedelbar förändring. Det är utan tvivel möjligt att uttrycka den yttre formen utan att den är ett direkt uttryck för inre innehåll. Man måste därför vara försiktig i sina utvärderingar.

Dessa två förvrängningar är bristfälliga motreaktioner, där vardera försöker eliminera den andra genom att missförstå den egna. Detta fenomen kan uppstå för alla områden så länge medvetandet är fångat i den dualistiska illusionen. Under olika epoker och civilisationer och under olika kulturella förhållanden, kan den ena av dessa motsatta förvrängningar anammas tills pendeln svänger till den andra. Endast en sant integrerad, självförverkligad och förenad person uttrycker den yttre formen som en oundviklig följd av ett inre innehåll.

När den yttre formen finns utan det inre innehållet, utgör den ett tillfälligt hölje som måste brytas ner, även om den liknar den gudomliga verklighetens strålande fulländning och dess uttryck. Detta är återigen en process som upprepar sig på många områden genom den mänskliga utvecklingen. Det är dock en fortgående lag att alla falska höljen måste spricka och falla sönder. När den yttre formen finns utan att vara kopplad till ett organiskt inre innehåll, måste den vittra sönder. Om den finns på bristfälliga grundvalar som baseras på hur man framstår, på att det yttre livet förväxlas med det inre, då måste den yttre formen först falla sönder innan den kan återbyggas som ett organiskt uttryck för den inre rörelsen och det inre innehållet. Först när den yttre formen har kraschat och det inre kaoset har exponerats och grundligt undanröjts, kan en inre skönhet bygga upp yttre skönhet, en inre harmoni bygga upp yttre harmoni och det inre överflödet bygga upp yttre överflöd. En tydlig vision av denna princip är också nödvändig för att skapa en visualisering av din egen rörelse som sedan kan manifesteras i ditt yttre liv som ett resultat av din inre process.

Jag kommer nu att diskutera specifika yttringar som äger rum hos en person som redan är djupt förankrad i processen av att förverkliga det gudomliga livet i sitt egomedvetande. Vilka är en sådan persons inre och yttre inställningar, manifestationer och uttryck? Alla beslut, stora som små, görs på grundvalen av att överlämna sig själv, där det lilla jaget överlämnar sig till gudsjaget. Det kliver åt sidan och tillåter den inre visdomen att genomsyra det. I den här processen inser personligheten att det inte finns något som är oviktigt. Varje tanke, varje åsikt, varje tolkning, varje sätt att reagera ges en chans att genomsyras av det större medvetandet.

Vid detta stadium är motståndet mot att uppmärksamma allting som sker övervunnet; en ny vana har formats så att den gudomliga processen nu är självupprätthållande. Den är så mycket en del av hela personen att den är verksam även vid dessa sällsynta tillfällen då personligheten glömmet bort att upprätta kontakten, kanske när ett gammalt obearbetat område fortfarande blossar upp och knuffar personligheten in i fel riktning. Det inre jaget är tillräckligt frigjort för att komma till uttryck så att det kan sända ut varningar, oenighet, råd – och därefter överlåta beslutet om huruvida sådana råd ska följas till den yttre personligheten. Redan detta är ett tillstånd av nåd. Ett förtroende och en tillit har etablerats som ett resultat av upprepade bevis på att den gudomliga verkligheten bringar sanning, visdom, godhet och glädje. I början är den gudomliga viljan inte

betrodd. Den förväxlas med en opålitlig föräldraauktoritet, som ofta kan ha proklamerat något som bra för barnet som egentligen visade sig inte vara det. På stadiet vi nu talar om, finns inte längre den här förväxlingen. Jaget är fullt medvetet om att den gudomliga viljan verkligen är i harmoni med allting som hjärtat överhuvudtaget kan önska. Denna tillit växer gradvis varje gång du övervinner ditt motstånd och tar klivet ut i kapitulationens synbarliga avgrund och ger upp den snäva egenviljan.

Denna självupprätthållande gudomliga process medför en vital revolutionerande förändring i hela personen. Jag kan bara beröra ett fåtal av dess yttringar. Tankar av sanning kommer att sändas ut i ditt väsen, trots de begränsade tankarna som du av vana fortfarande följer. Du kommer att höra en inre röst instruera dig med en visdom och en förenande anda som ditt yttre jag omöjligen kan frambringa. Enligt denna visdom finns det aldrig något behov av att hata, att känna ett självavvisande eller att avvisa andra. Svaren och uppenbarelserna kommer att visa att allting är ett och förenat, vilket helt avlägsnar rädsla, vända, friktion och förtvivlan.

Överlåtandet av det begränsade egots kunskap till det djupare jagets kunskap, för att använda all energi, tapperhet, ärlighet och självdisciplin i riktning mot att göra den djupare kunskapen självupprätthållande, leder till en absolut uppfyllelse. Utan detta som det väsentliga fundamentet, kan inte någon glädje, njutning eller uppfyllelse finnas under någon längre tid. Även under det att dessa faktiskt finns, blir uppfyllelsen outhärdlig och kan till slut inte accepteras. Ge upp ditt intresse i din negativa reaktion, i ditt lilla sinnes envisa åsikter, i lättjan som tvingar dig att ge efter för de gamla vanorna hos ditt separerade jag. På så sätt kommer du att vinna ett sant liv. Vänta tålmodigt, men var redo att ta emot den gudomliga visdomen som du kan aktivera om du så önskar. När detta tillstånd har inrättats, eller befinner sig i processen av att ständigt fördjupas och förstärkas, då börjar vissa andra yttringar att visa sig, i det inre och i det yttre.

Du kommer att finna en enorm trygghet. Detta är en trygghet som du bara kan vinna när du upptäcker den andliga världens verklighet inom dig och dess verksamhet runt omkring dig. Du känner då den djupa friden i meningen med ditt liv och allt liv. Du kommer intuitivt att känna sambanden och vara genomsyrad av en känsla av uppfyllelse och trygghet som överträffar alla ord. Allt detta kommer då inte längre att vara en teori eller övertygelse som du håller fast vid eller förnekar, utan ett upplevt faktum som du kan identifiera om och om igen. Det finns alltid en väg ut ur varje mörker och därför aldrig någon anledning till förtvivlan. Du kommer att veta att ingenting händer utan en god orsak och att du alltid är förmögen att använda vad du än upplever för att höja ditt lycksaliga liv. Mörka fläckar blir möjligheter till ytterligare ljus och behöver inte längre undvikas, oavsett om de utgör smärta, skuld, rädsla eller vad som helst. Om och om igen kommer du att uppleva skapelsens vidöppna system.

Du kommer att känna till och använda dina egna skaparkrafter, snarare än att känna dig som ett hjälplöst objekt i en fixerad värld. Frid och kännedom om livets riktighet kommer sig av att inse att din värld, din upplevelse, ditt liv utgör din skapelse. Detta öppnar många nya dörrar. Du behöver inte längre leva i den tvådimensionella världen av antingen/eller. Du kan använda dig av den mångfasetterade verklighet som du har till ditt förfogande.

Vissheten och oräddheten som du då lever i, frigör ofrånkomligen en ofantlig mängd energi och glädje. Allteftersom du förlorar din rädsla för smärta på grund av att du kan uppleva smärta, upphör din smärta att finnas. Allteftersom du förlorar din rädsla för ilska och hat på grund av att du kan acceptera din egen ilska och ditt eget hat, finns de inte längre. Energin är nu frigjord för andra, bättre uttryck. Du har nu blivit i stånd att njuta och glädjas och behöver inte längre avvisa dem. I stället för att skapa ensamhet, kan du skapa relationer: lycksaligheten i den mest intima relationen med en partner och tillfredsställelsen i djupa, öppna vänskaper. Njutning kommer inte längre att skrämja dig eftersom du nu vet i varje por och cell av ditt väsen att du förtjänar den. Varje por och cell hos dig är uttryck för ett medvetande som nu är i harmoni med ditt gudsmedvetande.

Många av er befinner sig i ett övergångstillstånd där ni upplever en ny glädje och njutning som ni aldrig tidigare visste att den fanns. Livet öppnar sig för er som det aldrig gjort tidigare. Men ni finner er också i det läge där ni ännu inte kan bära alltför mycket av det. Detta beror på att ni inte helt och fullt har överlätit er till gudsmedvetandet eller att ni inte i tillräckligt stor utsträckning har sett och mött negativa aspekter i er och fortfarande håller fast vid dem. Ni är därför rädda för välbehag, som blir mer skrämmande än den gråhet som ni fortfarande önskar och skapar, en gråhet som består av varken välbehag eller smärta. Ni vill ofta mödosamt bevara detta gråa tillstånd utan att ni vet om att ni gör det. Det är en gråhet som ger bekvämlighet, men som i det långa loppet lämnar er tomma.

En oundviklig yttring av den ständiga processen av att förverkliga ditt djupa jag, är den otroliga kreativiteten som blommar ut från ditt inre liv. Du är kreativ i idéer, alternativ, talanger, känslors rikedom och förmågan att leva med och relatera till andra. Du finner skatten av dina skaparförmågor, rikedomerna av dina känslor och fullheten av ditt eget väsen. Bara när du går igenom tomheten kan du finna denna fullhet. Och detta kräver mod, som kommer när du ber eller mediterar för det. Du behöver önska dig fullheten och åta dig den. Denna fullhet av känslor, denna rikedom av kreativa idéer och förmågan att leva i nuet med all dess hänförelse och frid, kommer att fördjupas och vidgas. Den kommer inte att bestå av ömsesidigt uteslutande motsatser, utan av olika aspekter av samma fullhet. De stunder då du tycks förlora den kommer att visa sig mer sällan och blir mindre allvarliga.

Eftersom du nu har makten att skapa, kan du skapa en djupare intuitiv förståelse av dig själv, av andra och livet. Din helt avslappnade inställning kring varje del av dig själv avlägsnar behovet av att täcka över och fly från något inom dig och måste därför göra dig medveten om andra människor på deras djupaste nivåer. Du läser deras tankar och förstår de djupare förbindelserna inom och mellan dem så att du kan hjälpa dem, ha empati för dem och älska dem. Du behöver aldrig vara rädd och försvara dig inför andra med dina destruktiva egoförsvar.

Yttre manifestationer måste följa på det. Din hälsa kommer att skina. Du får en vitalitet och energi som du aldrig tidigare har haft. Energin som du förbrukar fylls alltid på – och mer därtill. Alla dina funktioner kommer att fungera på ett perfekt vis. Alla dina fysiska system blir samordnade. Detta kommer att påverka ditt yttre utseende; man kan inte undgå att bli vacker när man befinner sig i en sådan vibrerande hälsa och harmoni. Det kommer att visa sig i elegansen och värdigheten i dina rörelser, i balansen och koordinationen du uttrycker, i tonen i din röst, i gnistan i dina ögon, i glansen i din hud, i smidigheten i din form. Förbättringen kommer att visa sig i varierande grader, men den är alltid möjlig. Tänk på det som er möjlighet. Du kommer att kunna förverkliga det eftersom du redan i grunden är den personen. Men du kan inte göra det manifest om du antingen har ett intresse i att tro att du inte kan vara sådan eller om du önskar dig all denna vitalitet, hälsa, lyster och skönhet av egoistiska skäl eller utifrån konkurrensinriktade drivkrafter. Då kommer den inre skulden inte att låta dig åstadkomma det.

Det finns naturligtvis de som har dessa önskvärda egenskaper endast som ett yttre uttryck. I detta fall kommer tiden att infinna sig när dessa yttre former behöver brytas ner innan de åter kan byggas upp med inre innehåll. Det finns ett inneboende system av gudomlig rättvisa inbyggt i allt medvetande. Närhelst ett livsuttryck söks som inte kommer som ett harmoniskt yttre resultat av en inre verklighet, kommer det antingen inte att lyckas eller så bryts det ned efter att det har skapats. Den verkliga inre skulden som psykologer klassificerar som neurotisk skuld är här verksam. En sådan skuld är bara neurotisk när den uttrycker sig i en förvrängd perfektionism, som döljer en ovilja att ge upp en verklig skuld. När ni upptäcker ett motstånd mot lycka, leta därför efter den berättigade skuldens innebörd och områden.

Inre enhet med ditt eviga jag gör det möjligt att använda din skaparförmåga för att utforska alla områden av den universella sanningen som du verkligen önskar förstå. Du känner nu till tankens och medvetandets kraft och du kan fokusera den som ett resultat av den självdisciplin som du har lärt dig. Du kan således uppodla en kreativ mottaglighet för att uppleva det eviga tillståndet bortom den fysiska döden. Denna förnimmelse är inte tillförlitlig så länge du söker den utifrån din egen rädsla för döden. Den är endast tillförlitlig när du inte rädd för döden eftersom du nu kan dö, precis som du kan bära smärta. Närhelst man vill ha något på grund av att man är rädd för dess

motsats, kan resultatet inte vara tillförlitligt. Skapandet kan endast äga rum utifrån fullhet, inte utifrån behov och fattigdom.

Svårigheten ligger alltså i att initialt skapa fullhet. Att söka efter motsatsen till det du är rädd för är en flykt och leder till en splittring snarare än till förenande. Precis motsatt väg behöver tas. Du måste dö många gånger, just nu, varje dag i ditt liv, för att upptäcka livets evighet. Först då kommer du att leva utan rädsla.

Hur kan man dö på alla dessa små sätt? Följ exakt den process jag beskrev: släpp det lilla egot, de små åsikterna, de negativa reaktionerna som du har en sådan investering i. Du måste dö med dem. Det lilla egot med sina små investeringar måste dö. På så sätt kan du övervinna döden och intuitivt uppleva det fortgående livets verklighet.

När du lever utan rädsla för döden på grund av att du upplever den så många gånger, kommer du att veta att i princip är den fysiska döden samma sak. Du upptäcker att det är så genom att tillfälligt släppa det mindre jaget, bara för att upptäcka ett större jag som vaknar, som då förenar sig med det lilla jaget. Ni ser alltså, inte ens egots lilla jag dör egentligen. Det förstoras och förenas med det större jaget, det ges inte upp. Men det tycks ges upp och du måste vara redo att ta det språnget. När detta sker, kommer ett mått av evigheten att manifesteras i ditt liv just nu. Det manifesteras inte bara genom att avlägsna rädslan för att dö, utan också i en mer omedelbar praktisk bemärkelse. Det kommer att hålla dig vital och ungdomlig och så att säga ge dig en försmak av det sanna livets tidlöshet och ålderslöshet.

En annan yttre yttring är överflöd. Eftersom det verkliga andliga livet utgör ett gränslöst överflöd, måste man i någon grad börja manifesteras detta när man förverkligar sitt gudomliga jag. Om du i ditt medvetande kan skapa utrymme för ett yttre överflöd som en återspeglning av det universella överflödet, kommer du att skapa och uppleva det. Om du vill uppleva det på grund av att du är rädd för fattigdom, skapar du också en splittring. Överflödet som skapas utifrån rädsla bygger inte på verkligheten och dess bräckliga struktur måste krossas igen så att du då kan låta dig vara fattig och lösa upp fattigdomens illusion. Först efter detta kan den verkliga, förenade rikedomerna växa. Bara när du först kan vara fattig, kan du tillåta dig att vara rik som ett yttre uttryck av ett inre innehåll. Du kommer då inte att vilja vara rik för maktens skull eller för att erhålla yttre vinningar i andras ögon eller utifrån girighet och rädsla, utan för att vara ett sant gudomligt uttryck av den rikedom som är universums natur.

En annan yttre yttring av den oupphörliga processen av att förverkliga det gudomliga livet, är den rätta balansen av allting: balansen mellan att hävda sig och ge efter, exempelvis. Den spontana vetskapen om när det ena eller det andra är lämpligt kommer att ge sig till känna inifrån. Eller

beakta den rätta balansen mellan rätt slags osjälviskhet och rätt slags själviskhet, i motsats till fel slags osjälviskhet och fel slags själviskhet. Alla dessa balanser och dualiteter kommer att bli komponenter i ett spontant förenande och en spontan harmoni. Den intuitiva vetskapen om när, vad och hur kommer inte att ge sig till känna på grund av att du bestämmer det med ditt sinne, utan som en yttring av en inre sanning och skönhet som når sitt uttryck på den yttre nivån, på ett lämpligt och vackert sätt.

Det kommer att finnas en balans och skönhet i hela ditt framträdande – ett tillmötesgående och ett ädelmod kommer att emanera från dig som aldrig kommer att vara löjligt eller bjuda in andra att utnyttja. Det kommer att finnas ordning utan ett spår av tvångsmässighet, ordning i alla ting i ditt liv. Ordning och skönhet är relaterade och ömsesidigt beroende. Det kommer att finnas generositet, ett givande och mottagande i en fortlöpande ström. Det kommer en djup förmåga att vara tacksam och uppskatta andra, dig själv och hela det skapande universum.

En ny frihet att vara mjuk och sårbar gör dig verkligen stark och avlägsnar falsk skam. Du kommer samtidigt uppleva en ny frihet att vara stark och hävdande – till och med arg – utan falsk skuld. Du vet och handlar inifrån, eftersom du är i ständig kontakt visdomen, kärleken och sanningen i din inre gudomlighets verklighet.

Den känslomässiga ensamhet som är den självvalda lotten för så många människor börjar gradvis att försvinna bland er, mina vänner. I er utveckling lär ni er att vara verkliga, att fungera utan era masker och förespeglingar. Ni börjar följaktligen att känna er bekväma i nära intimitet. Allteftersom ni samtidigt upphör att vara rädda för smärta/behag-syndromet, måste en sann extas och djup sammansmältning på alla nivåer ge er den djupaste uppfyllelse som en människa kan uppleva. Ni kommer att skrida vidare till nya höjder och djup av upplevelse, där ni unisont utforskar det inre universum. Ensamheten och konfliktens plågor kring behovet av och rädslan för närhet kommer inte längre att finnas. Sådana relationer smälter samman på alla nivåer. Universums rikedom uttrycker sig på alla områden i livet. Du kommer att känna den i delningen, respekten, värmen, lättheten och bekvämligheten med vilken du kan vara intim och smälta samman med en annan person, eller i givandet till och mottagandet från en annan person. Tryggheten i dina egna känslor kommer att göra dig lika trygg kring att vara älskad.

Du kommer att uppleva den djupa tillfredsställelsen i att ge, hjälpa, uppfylla en uppgift och i att vara hängiven att göra det. Du kommer att glädjas i den fortgående kreativa process som är verksam i det.

Allt detta är mätare för er, mina vänner. Dessa mätare ska inte användas för att försänka er i otålighet och intolerans. De är mätare som ni kan använda för att skapa en avsiktlig inre

visualisering vad gäller vilket som helst och alla av dessa livsuttryck. Och ni kommer kanske då att bli starkare motiverade att söka vidare efter det som fortfarande står i vägen. Detta föredrag kommer att ge er många verktyg och en hel del material för ert arbete.

Universums kärlek sprider sig över er alla och når djupt in i era hjärtan, mina käraste vänner. Var välsignade, var Gud.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-10-12